

Stanna hos oss. Det börjar bli kväll.

Luk 24:29

Två av Jesu lärjungar är på väg mot byn Emmaus. Drömmarna, planerna, de intensiva dagar de hade upplevt tillsammans med Mästaren – allt var borta. Nu var de på väg hem, tillbaka till det liv som de levde innan de mötte Jesus. Det hade bara gått tre dagar sedan hans korsfästelse. De kände sorg, rädsla, tvivel. De lämnade Jerusalem och den ouppfyllda drömmen, och distanserade sig från Kristus och hans budskap.

Detsamma händer oss när vi är förvirrade inför många vägskäl, och tror att den enda lösningen är att vända om, att ge upp. "Vem av oss känner inte igen sig i värdshuset i Emmaus? Vem har inte vandrat denna väg en kväll när allt tycktes förlorat? Kristus var död i oss. Det fanns ingen Jesus längre på jorden."¹

Stanna hos oss. Det börjar bli kväll.

Under vandringen slår en okänd man följe med de två. Han börjar ställa frågor som får fram all bitterhet och förtvivlan. Först lyssnar han på dem, sedan börjar han förklara Skrifterna. Det är en dialog, ett möte som lämnar spår. Även om de ännu inte har känt igen Jesus, ber de honom att stanna hos dem, eftersom det blir kväll.

Detta är kanske en av de vackraste bönerna vi finner i evangelierna. Det är den första bön som lärjungarna riktar till den Uppståndne. Det är gripande att höra denna inbjudan med vilken vi alla kan vända oss till honom, att han ska stanna hos oss och ibland oss. De två lärjungarnas ögon öppnas när brödet bryts. Glädjen över att äntligen ha känt igen honom, driver dem att genast återvända till Jerusalem för att förkunna hans uppståndelse för sina vänner.

Stanna hos oss. Det börjar bli kväll.

"Kanske förklarar ingenting bättre än dessa ord den erfarenhet som vi focolariner gjorde redan från början, att leva med Jesus mitt ibland oss", skriver Chiara Lubich.

"Jesus är alltid Jesus. Även om han endast är andligen närvarande förklarar han Guds ord, och hans kärlek får hjärtat att brinna, den är själva livet. Då säger man med oändlig längtan, när man en gång har lärt känna honom: 'Stanna kvar hos oss, Herre, det blir snart kväll': utan dig är det mörk natt ..." (C.Lubich, *Scritti Spirituali*/3, Città Nuova, 1979)

Natten symboliserar mörkret, det okända, avsaknaden av det ljus som försvunnit för att vi inte tror på hans närvaro längre. Natten omsluter vår planet, sårad och kränkt av strider och hat, av vårt hänsynslösa utnyttjande av dess resurser. Natten är den som miljontals människor lever i, som inte längre har någon röst att ropa ut orättvisorna och övergreppen med.

Och vi – hur kan vi bli medvetna om Jesu närvaro, han som inte alltid kommer som vi har tänkt oss? Hur kan vi inse att han alltid går med oss, och försöker få oss att känna igen tecknen på sin närvaro? Hur kan vi skapa förutsättningarna för att han ska kunna visa sig och stanna hos oss? Det är frågor som vi kanske inte alltid kan svara på. Men vi får aldrig upphöra att söka efter Jesus, att rikta vår blick mot en medvandrare som vi ofta inte ser. Vi kan känna igen honom som blir närvarande när vi älskar varandra.

Vägen till Emmaus är en symbol för alla våra vägar. Det är den väg som leder oss till mötet med Herren, och tillbaka till gemenskapen, för att tillsammans vittna om att Kristus är uppstånden.

Sammanställt av Patrizia Mazzola och Ord att leva-teamet

¹ Francois Mauriac, *Vie de Jésus*, 1936; svensk utgåva: *Jesu liv*, Sveriges kristliga studentrörelses förlag, 1937

FOCOLARE

Östrandsvägen 35, 122 43 Enskede, tel 08-81 21 15
Ramviksvägen 216, 122 64 Enskede,
För aktuell almanacka se www.focolare.se

Stanna hos oss. Det börjar bli kväll.

Luk 24:29

Två av Jesu lärjungar är på väg mot byn Emmaus. Drömmarna, planerna, de intensiva dagar de hade upplevt tillsammans med Mästaren – allt var borta. Nu var de på väg hem, tillbaka till det liv som de levde innan de mötte Jesus. Det hade bara gått tre dagar sedan hans korsfästelse. De kände sorg, rädsla, tvivel. De lämnade Jerusalem och den ouppfyllda drömmen, och distanserade sig från Kristus och hans budskap.

Detsamma händer oss när vi är förvirrade inför många vägskäl, och tror att den enda lösningen är att vända om, att ge upp. "Vem av oss känner inte igen sig i värdshuset i Emmaus? Vem har inte vandrat denna väg en kväll när allt tycktes förlorat? Kristus var död i oss. Det fanns ingen Jesus längre på jorden."¹

Stanna hos oss. Det börjar bli kväll.

Under vandringen slår en okänd man följe med de två. Han börjar ställa frågor som får fram all bitterhet och förtvivlan. Först lyssnar han på dem, sedan börjar han förklara Skrifterna. Det är en dialog, ett möte som lämnar spår. Även om de ännu inte har känt igen Jesus, ber de honom att stanna hos dem, eftersom det blir kväll.

Detta är kanske en av de vackraste bönerna vi finner i evangelierna. Det är den första bön som lärjungarna riktar till den Uppståndne. Det är gripande att höra denna inbjudan med vilken vi alla kan vända oss till honom, att han ska stanna hos oss och ibland oss. De två lärjungarnas ögon öppnas när brödet bryts. Glädjen över att äntligen ha känt igen honom, driver dem att genast återvända till Jerusalem för att förkunna hans uppståndelse för sina vänner.

Stanna hos oss. Det börjar bli kväll.

"Kanske förklarar ingenting bättre än dessa ord den erfarenhet som vi focolariner gjorde redan från början, att leva med Jesus mitt ibland oss", skriver Chiara Lubich.

"Jesus är alltid Jesus. Även om han endast är andligen närvarande förklarar han Guds ord, och hans kärlek får hjärtat att brinna, den är själva livet. Då säger man med oändlig längtan, när man en gång har lärt känna honom: 'Stanna kvar hos oss, Herre, det blir snart kväll': utan dig är det mörk natt ..." (C.Lubich, *Scritti Spirituali*/3, Città Nuova, 1979)

Natten symboliserar mörkret, det okända, avsaknaden av det ljus som försvunnit för att vi inte tror på hans närvaro längre. Natten omsluter vår planet, sårad och kränkt av strider och hat, av vårt hänsynslösa utnyttjande av dess resurser. Natten är den som miljontals människor lever i, som inte längre har någon röst att ropa ut orättvisorna och övergreppen med.

Och vi – hur kan vi bli medvetna om Jesu närvaro, han som inte alltid kommer som vi har tänkt oss? Hur kan vi inse att han alltid går med oss, och försöker få oss att känna igen tecknen på sin närvaro? Hur kan vi skapa förutsättningarna för att han ska kunna visa sig och stanna hos oss? Det är frågor som vi kanske inte alltid kan svara på. Men vi får aldrig upphöra att söka efter Jesus, att rikta vår blick mot en medvandrare som vi ofta inte ser. Vi kan känna igen honom som blir närvarande när vi älskar varandra.

Vägen till Emmaus är en symbol för alla våra vägar. Det är den väg som leder oss till mötet med Herren, och tillbaka till gemenskapen, för att tillsammans vittna om att Kristus är uppstånden.

Sammanställt av Patrizia Mazzola och Ord att leva-teamet

¹ Francois Mauriac, *Vie de Jésus*, 1936; svensk utgåva: *Jesu liv*, Sveriges kristliga studentrörelses förlag, 1937

FOCOLARE

Östrandsvägen 35, 122 43 Enskede, tel 08-81 21 15
Ramviksvägen 216, 122 64 Enskede,
För aktuell almanacka se www.focolare.se

